

Den Europæiske Unions Tidende

C 386

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

14. november 2019

Indhold

II Meddelelser

FÆLLES ERKLÆRINGER

Rådet

2019/C 386/01	Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet	1
---------------	--	---

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2019/C 386/02	EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner — Rapport fra Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) med forslag om ændringer af bilagene til Rådets konklusioner af 12. marts 2019, herunder fjernelse af en jurisdiktion	2
---------------	---	---

Europa-Kommissionen

2019/C 386/03	Euroens vekselkurs — 13. november 2019	5
2019/C 386/04	Meddelelse fra Kommissionen Vejledende dokument om eksport, reeksport, import af og handel inden for Unionen med horn fra næsehorn	6
2019/C 386/05	Meddelelse fra Kommissionen Vejledning vedrørende anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 4 og 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU)	12
2019/C 386/06	Udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgivet på sit møde den 5. juli 2019 om et foreløbigt udkast til afgørelse i sag AT.40432 — Karaktermerchandise Referent: Slovenien ⁽¹⁾	21

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

2019/C 386/07	Høringskonsulentens endelige rapport Sag AT.40432 — Karaktermerchandise ⁽¹⁾	22
2019/C 386/08	Resumé af Kommissionens afgørelse af 9. juli 2019 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (Sag AT.40432 — Karaktermerchandise) (meddelt under nummer C(2019) 5087 final) ⁽¹⁾	24

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2019/C 386/09	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.9567 — PGGM/Macquarie/Genesee & Wyoming Australia) Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	28
2019/C 386/10	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.9580 — Permira/Smith & Wiliamson) Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	30
2019/C 386/11	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.9611 — Pavilion Energy/Iberdrola Group (European LNG Asset Portfolio)) Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	32

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Meddelelser)

FÆLLES ERKLÆRINGER

RÅDET

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

(2019/C 386/01)

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vil sandsynligvis blive stillet over for store udfordringer i de kommende år med henblik på at opfylde ekstraordinære behov for at ansætte, uddanne og fastholde kvalificeret personale fra det bredest mulige geografiske grundlag. Det er på baggrund af agenturets mandat og det store antal medarbejdere vigtigt at undersøge mekanismer, der vil gøre det muligt at sikre agenturets tiltrækningskraft som arbejdsgiver ved at tilpasse vederlagene til agenturets personale i Warszawa i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer derfor Kommissionen til at vurdere grundlaget og de nærmere bestemmelser for en sådan hensigtsmæssig mekanisme, navnlig i forbindelse med forelæggelsen af forslagene til ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾. En sådan mekanisme skal stå i forhold til betydningen af de forfulgte mål og må ikke føre til ulige behandling af personalet i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, hvis sådanne institutioner, organer, kontorer og agenturer kommer i en lignende situation.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

**EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner — Rapport fra Gruppen vedrørende
Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) med forslag om ændringer af bilagene til Rådets
konklusioner af 12. marts 2019, herunder fjernelse af en jurisdiktion**

(2019/C 386/02)

Med virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* erstattes bilag I og II til Rådets konklusioner af 12. marts 2019 om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner ⁽¹⁾ som ændret den 22. maj ⁽²⁾, den 21. juni ⁽³⁾ og den 17. oktober 2019 ⁽⁴⁾ af følgende nye bilag I og II:

„BILAG I

EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner**1. Amerikansk Samoa**

Amerikansk Samoa anvender ikke automatisk udveksling af finansielle oplysninger, har ikke undertegnet og ratificeret, herunder gennem den jurisdiktion, de er underlagt, OECD's multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand, som ændret, har ikke afgivet tilsagn om at anvende BEPS-minimumsstandarden og har ikke afgivet tilsagn om at løse disse spørgsmål.

2. Fiji

Fiji har endnu ikke ændret eller afskaffet sine skadelige skattebegunstigelsesordninger.

Fijis tilsagn om at opfylde kriterium 1.2, 1.3 og 3.1 ved udgangen af 2019 vil fortsat blive overvåget.

3. Guam

Guam anvender ikke automatisk udveksling af finansielle oplysninger, har ikke undertegnet og ratificeret, herunder gennem den jurisdiktion, de er underlagt, OECD's multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand, som ændret, har ikke afgivet tilsagn om at anvende BEPS-minimumsstandarden og har ikke afgivet tilsagn om at løse disse spørgsmål.

4. Oman

Oman anvender ikke automatisk udveksling af finansielle oplysninger, har ikke undertegnet og ratificeret OECD's multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand, som ændret, og har endnu ikke løst disse spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 26.3.2019, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 176 af 22.5.2019, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 210 af 21.6.2019, s. 8.

⁽⁴⁾ EUT C 351 af 17.10.2019, s. 7.

5. Samoa

Samoa har en skadelig skattebegunstigelsesordning og har ikke afgivet tilsagn om at løse dette spørgsmål.

Endvidere har Samoa afgivet tilsagn om at opfylde kriterium 3.1 ved udgangen af 2018, men har ikke løst dette spørgsmål.

6. Trinidad og Tobago

Trinidad og Tobago har fået tildelt status af »Non Compliant« af Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet for udveksling af oplysninger efter anmodning.

Trinidad og Tobagos tilsagn om at opfylde kriterium 1.1, 1.2, 1.3 og 2.1 ved udgangen af 2019 vil blive overvåget.

7. De Amerikanske Jomfruøer

De Amerikanske Jomfruøer anvender ikke automatisk udveksling af finansielle oplysninger, har ikke undertegnet og ratificeret, herunder gennem den jurisdiktion, de er underlagt, OECD's multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand, som ændret, har skadelige skattebegunstigelsesordninger, har ikke afgivet tilsagn om at anvende BEPS-minimumsstandarderne og har ikke afgivet tilsagn om at løse disse spørgsmål.

8. Vanuatu

Vanuatu fremmer offshorekonstruktioner og -ordninger, der skal tiltrække overskud uden reel økonomisk substans, og har endnu ikke løst dette spørgsmål.

BILAG II**Status for samarbejdet med EU vedrørende de tilsagn, der er afgivet om at gennemføre principper for god forvaltning på skatteområdet****1. Gennemsigtighed****1.1. Tilsagn om at gennemføre den automatiske udveksling af oplysninger, enten ved at undertegne den multilaterale aftale om kompetent myndighed eller gennem bilaterale aftaler**

Følgende jurisdiktioner har afgivet tilsagn om senest ved udgangen af 2019 at gennemføre den automatiske udveksling af oplysninger:

Palau og Tyrkiet**1.2. Medlemskab af Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet (»Det Globale Forum«) og tilfredsstillende status vedrørende udveksling af oplysninger efter anmodning**

Følgende jurisdiktioner, som har afgivet tilsagn om at have en tilstrækkelig status ved udgangen af 2018, afventer en supplerende gennemgang fra Det Globale Forum:

Anguilla, Marshalløerne og Curaçao

Følgende jurisdiktioner har afgivet tilsagn om senest ved udgangen af 2019 at blive medlem af Det Globale Forum og/eller få en tilstrækkelig status:

Jordan, Palau, Tyrkiet og Vietnam**1.3. Undertegnelse og ratifikation af OECD's multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand (konventionen) eller netværk af aftaler, der omfatter alle EU-medlemsstater**

Følgende jurisdiktioner har afgivet tilsagn om senest ved udgangen af 2019 at undertegne og ratificere konventionen eller have indgået et netværk af aftaler, der omfatter alle EU-medlemsstater:

Armenien, Bosnien-Hercegovina, Botswana, Kap Verde, Eswatini, Jordan, Maldiverne, Mongoliet, Montenegro, Namibia, Palau, Thailand og Vietnam

2. Fair beskatning

2.1. Tilstedeværelse af skadelige skatteordninger

Følgende jurisdiktion, som har afgivet tilsagn om at ændre eller afskaffe sine skadelige skatteordninger, der omfatter fremstillingsaktiviteter og tilsvarende ikke særligt mobile aktiviteter, senest ved udgangen af 2018, og som påviste håndgribelige fremskridt ved iværksættelsen af disse reformer i 2018, fik indtil udgangen af 2019 til at tilpasse sin lovgivning:

Marokko

Følgende jurisdiktioner, som har afgivet tilsagn om at ændre eller afskaffe deres skadelige skatteordninger senest ved udgangen af 2018, men som blev forhindret i at gøre det på grund af reelle institutionelle eller forfatningsmæssige spørgsmål på trods af håndgribelige fremskridt i 2018, fik indtil udgangen af 2019 til at tilpasse deres lovgivning:

Cookøerne og Maldiverne.

Følgende jurisdiktioner har afgivet tilsagn om senest ved udgangen af 2019 at ændre eller afskaffe skadelige skatteordninger:

Antigua og Barbuda, Australien, Belize, Curaçao, Marokko, Namibia, Saint Kitts og Nevis, Saint Lucia og Seychellerne

Følgende jurisdiktion har afgivet tilsagn om senest ved udgangen af 2020 at ændre eller afskaffe en skadelig skatteordning:

Jordan

2.2. Tilstedeværelse af skatteordninger, der fremmer offshorekonstruktioner, som tiltrækker overskud uden en reel økonomisk aktivitet

Følgende jurisdiktioner, som har afgivet tilsagn om at tage fat på betænkelighederne vedrørende økonomisk substans inden for kollektive investeringsfonde, har deltaget i en positiv dialog med gruppen og er forblevet samarbejdsvillige, fik indtil udgangen af 2019 til at tilpasse deres lovgivning:

Bahamas, Bermuda, De Britiske Jomfruøer og Caymanøerne

Følgende jurisdiktion har givet tilsagn om senest i 2019 at tage fat på betænkelighederne vedrørende økonomisk substans:

Barbados

3. Tiltag til bekæmpelse af BEPS

3.1. Medlemskab af den inklusive ramme vedrørende BEPS eller tilsagn om gennemførelse af OECD's minimumsstandards for bekæmpelse af BEPS

Følgende jurisdiktioner har afgivet tilsagn om senest ved udgangen af 2019 at blive medlem af den inklusive ramme vedrørende BEPS eller gennemføre OECD's minimumsstandards for bekæmpelse af BEPS:

Jordan og Montenegro

Følgende jurisdiktioner har afgivet tilsagn om at blive medlem af den inklusive ramme vedrørende BEPS at gennemføre OECD's minimumsstandards for bekæmpelse af BEPS, hvis og når sådanne tilsagn bliver relevante:

Nauru, Niue og Palau.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

13. november 2019

(2019/C 386/03)

1 euro =

Valuta			Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1006	CAD	canadiske dollar	1,4592
JPY	japanske yen	119,79	HKD	hongkongske dollar	8,6204
DKK	danske kroner	7,4725	NZD	newzealandske dollar	1,7228
GBP	pund sterling	0,85760	SGD	singaporeanske dollar	1,5000
SEK	svenske kroner	10,7353	KRW	sydkoreanske won	1 288,15
CHF	schweiziske franc	1,0894	ZAR	sydafrikanske rand	16,4441
ISK	islandske kroner	137,70	CNY	kinesiske renminbi yuan	7,7281
NOK	norske kroner	10,1390	HRK	kroatiske kuna	7,4415
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	15 522,75
CZK	tjekkiske koruna	25,591	MYR	malaysiske ringgit	4,5713
HUF	ungarske forint	334,75	PHP	filippinske pesos	56,025
PLN	polske zloty	4,2874	RUB	russiske rubler	70,8149
RON	rumænske leu	4,7633	THB	thailandske bath	33,277
TRY	tyrkiske lira	6,3316	BRL	brasilianske real	4,6017
AUD	australske dollar	1,6127	MXN	mexicanske pesos	21,3723
			INR	indiske rupee	79,3190

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Vejledende dokument om eksport, reeksport, import af og handel inden for Unionen med horn fra næsehorn

(2019/C 386/04)

1. Baggrundsinformation om bevarelse af næsehorn og trusler som følge af krybskytteri og illegal handel

Alle arter af næsehorn er inkluderet i Washingtonkonventionens (CITES) bilag I med undtagelse af populationer af det sydlige hvide næsehorn (*Ceratotherium simum simum*) fra Sydafrika og Eswatini, som er anført i bilag II.

Krybskytteri mod næsehorn i Afrika steg i seks på hinanden følgende år fra 2009-2015 til højdepunktet på næsten 3,7 næsehorn pr. dag i 2015, om end i en langsommere stigningstakt i perioden 2013-2015 ⁽¹⁾. Selv om registreret krybskytteri er faldet siden 2015, ligger krybskytteri stadig på et højt niveau med ca. 3,1 næsehorn pr. dag i 2017. Tilbagegangen i krybskytteri fra 2015 ser ud til at være fortsat i 2018, idet det rapporterede krybskytteri i årets første otte til ni måneder forblev lavt eller faldt i mange forekomststater ⁽²⁾. De tidligere stigninger i populationer af hvide og sorte næsehorn (*Ceratotherium simum* og *Diceros bicornis*) som følge af kraftige bevarelsesforanstaltninger i en række stater i de seneste årtier, navnlig i Sydafrika, undergraves således af igangværende krybskytteri mod næsehorn og ulovlig handel med næsehorn.

Organiserede kriminelle grupper har også været aktive i hele EU med henblik på at købe og handle med horn fra næsehorn. Mens indførsel af næsehorn og afledte produkter i EU ikke er tilladt til kommercielle formål, kan der på visse betingelser gives tilladelse til indførsel af f.eks. jagttrofæer ⁽³⁾. Disse jagttrofæer betragtes som personlige effekter og bohaver i henhold til artikel 57 i Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 ⁽⁴⁾. De må ikke sælges eller på anden måde anvendes til kommercielle formål og skal forblive jægerens ejendom efter importen. I de seneste år er bestemmelserne om handel med jagttrofæer for næsehorn bevidst blevet misbrugt af netværk, der betaler jægere for at gå på jagt efter næsehorn, f.eks. i Sydafrika. Denne fremgangsmåde med at hyre »pseudojægere« og »jægere i god tro« er i vid udstrækning blevet benyttet af kriminelle netværk, der opererer i EU, som undersøgelser i visse medlemsstater og tredjelande har vist. Når trofæet er importeret, overtager nettene hornene og smugler dem ind i Asien.

Før vedtagelsen af den første udgave af dette vejledende dokument i februar 2011 havde en række medlemsstater bemærket en stigning i handelen inden for EU og reeksport af horn fra næsehorn præsenteret som »antikviteter« eller »forarbejdede enheder«. I mange tilfælde viste undersøgelserne, at købernes motivation ikke havde meget at gøre med genstandenes kunstneriske karakter. Dette viste sig ved, at de priser, som blev tilbudt for disse produkter, hovedsagelig var knyttet til deres vægt snarere end til deres kunstneriske værdi.

I 2010 vedtog to medlemsstater en streng fortolkning af EU-lovgivningen om reeksport af produkter af næsehorn. Andre medlemsstater modtog derefter ansøgninger om reeksport eller anmodninger om oplysninger om, hvordan disse ansøgninger ville blive behandlet af dem. Dette tydede på, at nogle handlende prøvede at omgå de to ordninger og finde andre måder, hvorpå de kunne eksportere varer fra EU.

Et andet tegn på fortsatte trusler er, at selv om der for nylig er sket et stort fald i antallet af tyverier af horn fra næsehorn i museer, auktionshuse og antikvitets- eller konservatorforretninger, blev et næsehorn for første gang blev dræbt for sine horn i en zoologisk have i Europa i marts 2017 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Emslie, R., Milliken, T. and Talukdar, B. (2016). African and Asian Rhinoceroses — Status, Conservation and Trade. Findes på <https://rhinos.org/wp-content/uploads/2015/07/final-cop16-rhino-rpt.pdf>.

⁽²⁾ Rhinoceroses (*Rhinocerotidae* spp.) — Rapport fra det stående udvalg og sekretariatet, CoP18 Doc. 83.1, findes på <https://cites.org/sites/default/files/eng/cop/18/doc/E-CoP18-083-01.pdf>.

⁽³⁾ »Jagttrofæ« er defineret i artikel 1, stk. 4b, i Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006.

⁽⁴⁾ EUT L 166 af 19.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ <https://www.bbc.com/news/world-europe-39194844>.

Der er en stærk formodning om, at reeksport af horn fra næsehorn fra EU kan stimulere efterspørgslen efter horn fra næsehorn, hovedsagelig til medicinske formål, i Asien og til at fastholde de høje priser eller endda presse dem opad. I mange medlemsstater ser det ud til, at nogle handlende foretager koordinerede forsøg på at opkøbe horn fra næsehorn med det formål at (re)eksportere dem til Asien. En så stor efterspørgsel efter produkter af høj værdi repræsenterer herefter et lukrativt marked, som er meget attraktivt for krybskytter og tilskynder til ulovlig handel og kriminelle aktiviteter. Denne yderligere trussel truer bevarelsen af de tilbageværende populationer af næsehorn.

2. Dokumentets formål og status

EU-bestemmelserne om handel med vilde dyr og planter skal fortolkes i lyset af deres formål og forsigtighedsprincippet og under behørig hensyntagen til kendskabet til den seneste udvikling. Medlemsstaterne skal fortsat håndhæve EU-lovgivningen om handel med vilde dyr og planter på en måde, der bidrager til at arternes beskyttelse og bevarelse.

Der er brug for vejledning for at sikre, at alle medlemsstater har en fælles tilgang til eksport og reeksport af produkter fra næsehorn (afsnit 3.a), til handel inden for EU med horn fra næsehorn (afsnit 3.b), til import til EU af produkter fra næsehorn, der er angivet som »jagttrofæer« (afsnit 4), samt til anden import til EU af forarbejdede og rå enheder af horn fra næsehorn til privat ikkekommerciel brug (afsnit 5).

Denne vejledning er udarbejdet af Kommissionens medarbejdere, og et udkast blev godkendt af udvalget om handel med vilde dyr og planter, der er nedsat i medfør af artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 ⁽⁶⁾ (»grundforordningen«), og dermed af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Det vejledende dokument skal hjælpe de nationale myndigheder med at anvende forordning (EF) nr. 338/97. Det er ikke juridisk bindende. Dets eneste formål er at give oplysninger om visse aspekter af forordning (EF) nr. 338/97 og forordning (EF) nr. 865/2006 og om foranstaltninger, der anses for at være bedste praksis. Det erstatter ikke, supplerer ikke og ændrer ikke bestemmelserne i gældende EU-ret. Dokumentet bør heller ikke benyttes isoleret. Det skal anvendes sammen med lovgivningen, herunder anden relevant lovgivning om import af animalske produkter, og ikke som en »enkeltstående« reference. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt.

Dokumentet offentliggøres elektronisk af Kommissionens tjenestegrene og kan offentliggøres af medlemsstaterne. Det vil blive revideret af EU's udvalg for handel med vilde dyr og planter på et senere tidspunkt.

3. Vejledning i fortolkning af EU-bestemmelser om eksport, reeksport og handel inden for EU med horn fra næsehorn

EU-retsakter skal fortolkes i overensstemmelse med deres formål. Artikel 1 i forordning (EF) nr. 338/97 bestemmer, at formålet med forordningen er »at beskytte vilde dyr og planter herunder at sikre deres bevarelse ved at kontrollere (...) handel hermed.« Bestemmelserne i forordningen skal derfor fortolkes i overensstemmelse med dette formål.

Desuden bestemmes det i artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at miljøpolitikken skal bygge på forsigtighedsprincippet. Dette indebærer, at hvis en foranstaltning eller en politik risikerer at forårsage alvorlig eller uoprettelig skade på offentligheden eller miljøet, bør mangel på fuldstændig videnskabelig vished ikke bruges som begrundelse for, at man udskyder omkostningseffektive foranstaltninger til at hindre en sådan skade. Princippet har til formål at sikre en højere grad af miljøbeskyttelse gennem forebyggende beslutningstagning i tilfælde af sådanne risici.

I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols faste retspraksis finder forsigtighedsprincippet bl.a. anvendelse på fortolkning og anvendelse af Unionens miljølovgivning og dermed også på fortolkningen og anvendelsen af grundforordningen. Medlemsstaterne bør anvende forsigtighedsprincippet ved udøvelsen af deres skøn i henhold til grundforordningen ⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

⁽⁷⁾ Med henblik på yderligere overvejelser om anvendelsen af forsigtighedsprincippet henvises også til Kommissionens meddelelse af 2. februar 2000 om forsigtighedsprincippet, COM(2000) 1 — <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A52000DC0001>.

a) *Ansøgninger om tilladelser eller certifikater i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 338/97 (eksport og reeksport)*

I henhold til grundforordningens artikel 5, stk. 2, litra d), skal medlemsstaternes styrelsesråd ved vurdering af ansøgninger om eksport og reeksport af horn fra næsehorn — efter høring af det kompetente videnskabsråd — »sikre sig«, at der ikke er andre forhold af betydning for artens bevarelse, der taler mod udstedelse af eksporttilladelsen« (fremhævelse tilføjet). Denne bestemmelse gælder for ansøgninger om eksporttilladelser samt — i henhold til artikel 5, stk. 3 — reeksportcertifikater for enheder af bilag A og bilag B-arter. Betingelsen gælder for alle enheder af horn fra næsehorn, uanset om de betragtes som »forarbejdede enheder« eller ej ⁽⁸⁾.

Medlemsstaterne bør under de nuværende omstændigheder og i lyset af forsigtighedsprincippet tage i betragtning, at der er alvorlige faktorer i forbindelse med bevarelsen af næsehornarter, der taler mod udstedelse af eksporttilladelser og reeksportcertifikater, medmindre der fremkommer overbevisende videnskabelig dokumentation for det modsatte.

Det anses derfor for legitimt, at medlemsstaterne som en midlertidig foranstaltning ikke udsteder eksporttilladelser eller reeksportcertifikater for horn fra næsehorn, medmindre styrelsesrådet finder det godtgjort, at tilladelsen eller certifikatet vil blive anvendt til lovlige formål, f.eks. i følgende tilfælde:

- i) genstanden er en del af en ægte udveksling af kulturgoder eller kunstneriske produkter mellem velrenommerede institutioner (dvs. museer)
- ii) genstanden er et anerkendt kunstværk, og den berørte medlemsstats styrelsesråd har sikret sig, at dens værdi sikrer, at den ikke vil blive brugt til andre formål
- iii) genstanden ikke er blevet solgt og er et arvestykke, der flyttes som led i en families flytning eller som led i en arvesag, eller
- iv) genstanden er en del af et reelt forskningsprojekt.

Der bør også tages hensyn til eventuelle strengere foranstaltninger fra tredjelandes side, som kan omfatte generelle forbud mod import af horn fra næsehorn. Før der udstedes et reeksportcertifikat eller en eksporttilladelse på de betingelser, der er anført i dette afsnit, bør de berørte medlemsstater i denne forbindelse orientere CITES-myndighederne i destinationslandet om transaktionen og anmode dem om at kontrollere, at de er enige i importen af den pågældende enhed.

Under alle omstændigheder skal eksportørens og importørens identitet tjekkes og registreres (f.eks. ved at opbevare en kopi af deres identifikationsdokumenter).

b) *Ansøgninger om certifikater i henhold til artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 (handel inden for EU)*

Handel med enheder i bilag A inden for EU er forbudt i henhold til artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. Der er fastsat en dispensation i artikel 8, stk. 3, i nævnte forordning, som tillader medlemsstaterne at fravige dette forbud, hvis visse betingelser (anført i litra a) -h)) er opfyldt ⁽⁹⁾. Anvendelsen af udtrykket »kan« i artikel 8, stk. 3 ⁽¹⁰⁾, indebærer, at medlemsstaterne generelt ikke er forpligtet til at udstede et certifikat for handel inden for EU, selv om disse betingelser er opfyldt, medmindre andet kræves i henhold til EU-retten. Med andre ord kan artikel 8, stk. 3, ikke anses for at give en ansøger ret til at opnå et certifikat for handel inden for EU. Medlemsstaterne kan afvise at udstede et certifikat, hvis det er hensigtsmæssigt for at beskytte arterne eller sikre deres bevarelse, og hvis afslaget ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Kommissionen og Unionens udvalg for handel med vilde dyr og planter er af den opfattelse, at dette vil være tilfældet, når ansøgeren ikke klart har dokumenteret, at en transaktion er legitim og forenelig med formålene i grundforordningen.

⁽⁸⁾ Se Kommissionen meddelelse — Vejledning om forarbejdede enheder i henhold til EU's forordninger om handel med vilde dyr og planter, EUT C 154 af 17.5.2017, s. 15 — https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2017.154.01.0015.01.DAN.

⁽⁹⁾ Jf. præmis 34 i EU-Domstolens dom i sag C-510/99: »Bestemmelsen indeholder altså mulighed for at dispensere fra forbuddet, men foreskriver ikke nogen forpligtelse hertil.«

⁽¹⁰⁾ Artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 har følgende ordlyd: »Der kan under iagttagelse af bestemmelserne i anden fællesskabslovgivning om beskyttelse af vilde dyr og planter gives dispensation fra de i stk. 1 omhandlede forbud ved, at styrelsesrådet i den medlemsstat, hvor enhederne befinder sig, i hvert enkelt tilfælde udsteder et certifikat herom, hvis (...)«.

På grund af de omstændigheder, der er beskrevet i første afsnit i dette dokument, bør medlemsstaterne som en midlertidig foranstaltning i princippet ikke udstede et certifikat for handel inden for EU med horn fra næsehorn i henhold til artikel 8, stk. 3.

Når bestemmelser ifølge en medlemsstats nationale lovgivning ikke tillader landets myndigheder at afvise ansøgninger om certifikater til kommerciel handel med horn fra næsehorn på grundlag af artikel 8, stk. 3, som anbefalet ovenfor, og hvor enheder handles til ikkekommercielle formål inden for EU (ejerskifte som følge af donation eller arv til en privat eller offentlig enhed — f.eks. et museum), bør medlemsstatens CITES-styrelsesråd følge en risikobaseret tilgang og sikre maksimal kontrol med behandlingen af ansøgninger om certifikater til handel inden for EU.

Hvis der udstedes et certifikat til handel inden for EU, bør den pågældende enhed beskrives tilstrækkeligt detaljeret til at sikre, at det kun kan bruges til den pågældende specifikke enhed og ikke kan anvendes til hvidvaskning af andre enheder. Endvidere kan medlemsstaterne, når lovgivningen tillader det, overveje at sammenholde, kontrollere og registrere ansøgerens og køberens identitet (f.eks. ved at opbevare en kopi af deres identifikationsdokumenter).

Endelig bør certifikater til handel inden for EU udstedes på et transaktionsspecifikt grundlag — der kun tillader én transaktion — for at sikre, at certifikatet kun er gyldigt for den indehaver, som er angivet i certifikatets rubrik 1. Denne henstilling bygger på artikel 11, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 865/2006, som giver medlemsstaterne mulighed for at udstede »transaktionsspecifikke certifikater, hvis det skønnes, at der er andre forhold af betydning for artens bevarelse, der taler mod udstedelse af et enhedsspecifikt certifikat.«

4. Retningslinjer for fortolkningen af EU's regler om import til EU af »jagttrofæer« i henhold til artikel 57 i forordning (EF) nr. 865/2006

For at løse problemet med forsætligt misbrug af bestemmelserne om handel med jagttrofæer anbefalede CITES' taskforce for retshåndhævelse vedrørende næsehorn at gennemføre lovgivning og håndhævelseskontrol for at forebygge, at horn, som er en del af lovligt erhvervede trofæer, bliver brugt til andre formål end jagttrofæer, og sikre, at disse trofæer forbliver i deres ejeres besiddelse til det formål, som er anført i CITES-eksporttilladelsen ⁽¹⁾.

I den forbindelse anbefales det, at medlemsstaterne, når de behandler en importansøgning om jagttrofæer af næsehornsenheder:

- i) som altid hører, om de videnskabelige myndigheder har fastslået, at indførelsen i EU vil have en skadelig virkning på artens bevarelse. Der er ikke brug for yderligere foranstaltninger, og ansøgningen må afvises, hvis det ikke er muligt at fastslå, at der ikke er nogen skade forbundet med indførelsen
- ii) er særligt opmærksomme på, om ansøgeren har jagterfaring
- iii) meddeler ansøgeren, at import til EU kun kan tillades til personlig brug, og at ejere af jagttrofæer ikke kan opnå et certifikat til kommercielle formål i Unionen i henhold til artikel 8, stk. 3, litra c)
- iv) om nødvendigt kontakter CITES-myndighederne i eksportlandet for at sikre, at de er orienteret om den planlagte jagt og eksport og ikke ligger inde med oplysninger, der taler mod udstedelse af importtilladelse
- v) når de (efter behørig kontrol af, at alle betingelser er opfyldt i overensstemmelse med grundforordningen og dertil knyttede kommissionsforordninger) udsteder importtilladelsen, indsætter følgende tekst i tilladelsen: »Import af dette jagttrofæ er kun til personlig brug. Genstanden skal forblive i tilladelsesindehaverens eje. Den skal forevises myndighederne på anmodning.«
- vi) når det er muligt efter national lovgivning foretager risikobaserede kontroller blandt personer, som har importeret jagttrofæer af næsehorn siden 2009 ⁽²⁾, for at kontrollere, at de stadig er i besiddelse af trofæerne. Resultaterne af disse kontroller bør deles med de andre medlemsstater, Europa-Kommissionen og CITES-sekretariatet.

⁽¹⁾ Se <http://cites.org/sites/default/files/notif/E-Notif-2014-006A.pdf>.

⁽²⁾ Med henblik på import af jagttrofæer af næsehorn, der fandt sted før ikrafttrædelsen af kravet om en importtilladelse, bør det være muligt at få oplysninger om godkendte ansøgere vedrørende jagttrofæer af næsehorn på anmodning fra eksportlandene.

Når der er konstateret en højere risiko for, at et jagttrofæ efterfølgende misbruges til ulovlig handel, kan medlemsstaterne overveje at udstede en importtilladelse for et jagttrofæ med den betingelse, at det ikke indeholder horn fra næsehorn (f.eks. ved at erstatte det med en kunstig kopi).

5. Vejledning i fortolkning af EU-bestemmelser om import til EU af forarbejdede og rå enheder af horn fra næsehorn til andre former for ikkekommerciel brug

Medlemsstaterne bør være særligt opmærksomme på og udvise stor årvågenhed i forbindelse med alle ansøgninger om import af enheder af horn fra næsehorn — forarbejdede og rå enheder bortset fra jagttrofæer — til personlige formål. Der bør tages hensyn til Videnskabsrådets ⁽¹³⁾ retningslinjer, når det vurderes, hvordan reglerne for import af enheder i bilag A skal fortolkes, og hvilke »andre formål« der kan anses for ikke at være til skade for artens bevarelse.

—

⁽¹³⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/srg/guidelines.pdf>, s. 11 og 12.

BILAG

Relevante CITES-afgørelser og -henstillinger

På CITES-konferencen for parterne i 2017 (COP17) blev resolution Conf. 9.14 (Rev. CoP17) ⁽¹⁾ ændret, og alle parter blev opfordret til:

»[1.]

- a) at vedtage og gennemføre omfattende lovgivning og håndhævelseskontrol, herunder interne handelsrestriktioner og sanktioner:
 - i) som har til formål at mindske ulovlig handel med enheder af næsehorn og produkter af næsehorn, herunder alle enheder, hvor det af et følgedokument, emballagen, et mærke eller en etiket eller alle øvrige omstændigheder fremgår, at det er en del eller et produkt af et næsehorn

(...)

- i) at overveje at indføre strengere nationale foranstaltninger til at regulere reeksporten af produkter af horn fra næsehorn fra enhver kilde.«

På CITES CoP17 blev afgørelse 17.133 ⁽²⁾ ligeledes vedtaget, ifølge hvilken parterne bør:

»revidere deres gennemførelse af resolution Conf. 9.14 (Rev. CoP17) om bevarelse af og handel med afrikanske og asiatiske næsehorn og de strategier og forslag til foranstaltninger, der blev udviklet af CITES' taskforce for retshåndhævelse vedrørende næsehorn, som findes i bilaget til meddelelse til parterne nr. 2014/006 af 23. januar 2014, med henblik på at opnå en god gennemførelse af resolutionen og strategierne og de foreslåede foranstaltninger og øge effektiviteten af retshåndhævelsesindsatsen over for næsehornskrybskytteri og ulovlig handel med horn fra næsehorn.«

Af de strategier og forslag til foranstaltninger, der er udviklet af CITES' taskforce for retshåndhævelse vedrørende næsehorn ⁽³⁾ fremgår det, at:

»1. Alle parter bør: (...)

- k) gennemføre foranstaltninger til at overvåge aktiviteter i auktionshuse og hos auktionariusser samt i antikvitetshandelen for at forebygge den illegale handel med horn fra næsehorn

(...)

2. Alle lande, der er involveret i den ulovlige handel med horn fra næsehorn, bør:

- g) gennemføre lovgivning og håndhævelseskontrol for at forebygge, at horn, som er en del af lovligt erhvervede trofæer, bliver brugt til andre formål end jagttrofæer, og sikre, at disse trofæer forbliver i deres ejeres besiddelse til det formål, som er anført i CITES-eksporttilladelsen.«

⁽¹⁾ Se <https://www.cites.org/sites/default/files/document/E-Res-09-14-R17.pdf>.

⁽²⁾ Se <https://cites.org/eng/dec/valid17/81850>.

⁽³⁾ Se <http://cites.org/sites/default/files/notif/E-Notif-2014-006A.pdf>.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Vejledning vedrørende anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 4 og 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU)

(2019/C 386/05)

*Indholdsfortegnelse**Side*

1. Indledning	12
2. Forsvar og civilberedskab — artikel 1, stk. 3, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet	13
3. Undtagelsestilfælde — artikel 2, stk. 4, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet	14
Direktivets bestemmelser	15
Gennemførelse	15
Betydningen af undtagelsestilfælde	15
Begrænsninger vedrørende fortrolighed	16
Opfyldelse af målene med direktivet	17
Overvejelse af andre former for vurdering og inddragelse af offentligheden	17
Forpligtelse til at underrette Kommissionen	18
4. Retsakter — artikel 2, stk. 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet	18
Fastlæggelse af projekter vedtaget ved en særlig national lov	19
Domstolskontrol af projektet vedtaget ved en national lov	19
5. Resumé af de vigtigste punkter	20

1. Indledning

- 1.1. Dette dokument indeholder ajourførte oplysninger om anvendelsen af artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 4 og 5, i direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet som ændret ved direktiv 2014/52/EU (direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet). Disse artikler omhandler undtagelser fra direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet. I denne vejledning indgår Kommissionens foregående vejledning om anvendelsen af artikel 2, stk. 3, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet og ajourfører den efter behov.
- 1.2. Artikel 1, stk. 3, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet omhandler mulighederne for at fritage projekter eller dele af projekter fra dets anvendelsesområde, hvis de alene tjener et forsvarsformål eller et civil beredskabsformål. Hvis betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt, skal medlemsstaterne ikke anvende direktivet.

- 1.3. I henhold til artikel 2, stk. 4, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet kan medlemsstaterne i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt fra de i direktivet fastsatte bestemmelser, hvis anvendelsen af disse bestemmelser vil skade formålet med projektet, forudsat at målene i direktivet opfyldes. I direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet fastsættes de procedurer, som medlemsstaterne og Kommissionen skal følge, hvis en fritagelse fra en miljøkonsekvensvurdering påberåbes i henhold til artikel 2, stk. 4. Det angives imidlertid ikke i direktivet, hvordan udtrykket »i undtagelsestilfælde« bør fortolkes, og der kan ifølge erfaringerne opstå tvivl med hensyn til, hvornår bestemmelserne i denne artikel kan påberåbes. Andre betingelser skal være opfyldt for at anvende denne undtagelse (med forbehold af artikel 7 og kravet om at opfylde målene med direktivet).
- 1.4. I henhold til artikel 2, stk. 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet kan et projekt fritages fra bestemmelserne om offentlig høring, hvis et projekt vedtages ved en særlig national lov. Ligesom for undtagelserne i henhold til artikel 2, stk. 4, skal andre betingelser være opfyldt for at anvende denne undtagelse (uden at det berører artikel 7 og kravet om at opfylde målene med direktivet).
- 1.5. Denne vejledning har til formål at bistå de nationale myndigheder ved anvendelsen af direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt.
- 1.6. For at kunne gøre brug af disse fritagelser skal medlemsstaterne fuldt ud gennemføre de relevante bestemmelser i direktivet i national ret.

2. Forsvar og civilberedskab — artikel 1, stk. 3, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet

Artikel 1, stk. 3, i direktiv 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU

Artikel 1, stk. 3 – Medlemsstaterne kan fra sag til sag, og såfremt der er hjemmel hertil i national ret, beslutte ikke at anvende dette direktiv på projekter, eller dele af projekter, der alene tjener et forsvarsformål, eller projekter, der alene tjener et civilt beredskabsformål, hvis de vurderer, at en sådan anvendelse ville skade disse formål.

**Den understregede tekst viser de ændringer, der blev indført med direktiv 2014/52/EU.*

- 2.1. I henhold til direktivets artikel 1, stk. 3, kan medlemsstaterne fritage projekter eller dele af projekter fra direktivets anvendelsesområde og dermed fra proceduren for miljøkonsekvensvurdering. Denne undtagelse gælder kun for projekter, eller dele af projekter, der alene tjener et forsvarsformål eller et civilt beredskabsformål. Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, skal påvise, at anvendelsen af direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet ville skade det pågældende formål.
- 2.2. Tidligere versioner af direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet (direktiv 85/337/EØF som kodificeret ved direktiv 2011/92/EU) har allerede muliggjort undtagelser af hensyn til forsvarsformål. I direktiv 2014/52/EU præciseres det, at en medlemsstat kan anvende undtagelsen, hvis projektet alene tjener et forsvarsformål. Begrænsningen anvendes for at undgå fortolkningsproblemer (projekter af blandet karakter er stadig omfattet af direktivets anvendelsesområde ⁽¹⁾) og sikre harmoniseret gennemførelse af undtagelsen. Udtrykket »forsvar« omfatter projekter vedrørende allierede styrkers aktiviteter på medlemsstaternes territorium i overensstemmelse med internationale forpligtelser (se betragtning 19 til direktiv 2014/52/EU).

⁽¹⁾ EU-Domstolen har fastslået, at artikel 1, stk. 4, i direktiv 85/337/EF skal fortolkes således, at en lufthavn, der kan benyttes såvel til civile som militære formål, men som overvejende benyttes erhvervsmæssigt, er omfattet af direktivets anvendelsesområde (Domstolens Dom af 16.9.1999, WWF m.fl., C-435/97, ECLI:EU:C:1999:418, præmis 65-67).

- 2.3. Anvendelsesområdet for artikel 1, stk. 3, er blevet udvidet til at omfatte civile beredskabsformål ⁽²⁾. Denne ændring var baseret på erfaringerne fra gennemførelsen, men har også til formål at tilpasse direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet til direktiv 2001/42/EF ⁽³⁾ om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (direktivet om strategisk miljøvurdering). Ligesom for forsvarsformål gælder det, at den berørte medlemsstat kun kan fritage et projekt fra direktivets anvendelsesområde i henhold til artikel 1, stk. 3, hvis det udelukkende tjener et civilt beredskabsformål.
- 2.4. Tidligere kunne medlemsstaterne i undtagelsestilfælde fritage projekter vedrørende civile beredskabsformål i henhold til artikel 2, stk. 4, i direktiv 2011/92/EF. Flytningen af denne mulighed til artikel 1, stk. 3, betyder, at medlemsstaterne, hvis projektet opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 3, ikke skal gennemføre meddelelses-proceduren eller opfylde målene for direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet.
- 2.5. Ifølge EU-Domstolens praksis vedrørende undtagelserne bør bestemmelsen imidlertid fortolkes indskrænkende. I Bolzano-sagen (WWF m.fl., C-435/97) fastslog Domstolen følgende vedrørende artikel 1, stk. 4, i direktiv 85/337/EF (nationale forsvarsformål): »Hermed indfører bestemmelsen en undtagelse fra direktivets hovedregel om, at der skal foretages en forudgående vurdering af projektets indvirkning på miljøet, som følgelig skal fortolkes indskrænkende«.
- 2.6. Undtagelsen dækker derfor kun projekter, der vedrører civile beredskabsformål, og ikke projekter, der indfører foranstaltninger, der har til formål at forebygge sådanne nødsituationer. En undtagelse kan generelt kun begrundes, hvis det ikke var muligt at forudse den nødsituation, der gav anledning til projektet, eller projektet, hvis det var muligt at forudse nødsituationen, ikke kunne gennemføres tidligere. Et projekt til bekæmpelse af oversvømmelse kan f.eks. kun anses for en foranstaltning til at imødegå en potentiel nødsituation, der er tilstrækkelig akut til, at undtagelsen kan gøres gældende, hvis det ikke kunne gennemføres tidligere. Hvis oversvømmelsen er sket på det samme sted adskillige gange, og projektet er en forsinket foranstaltning til afværgelse af en potentiel fremtidig nødsituation, kan undtagelsen med sandsynlighed ikke begrundes. Der kan på den anden side være nødsituationer, herunder visse naturkatastrofer, som kunne forventes, men som ikke kunne forebygges, og som giver anledning til projekter (f.eks. akut/omgående genopbygning eller anlæg til forebyggelse af yderligere skade), som kan begrunde en undtagelse.
- 2.7. Kommissionen har samlet Domstolens principielle domme på dette område til brug for medlemsstaternes offentlige myndigheder ⁽⁴⁾.

3. Undtagelsestilfælde — artikel 2, stk. 4, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet

Artikel 2, stk. 4, i direktiv 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU

Med forbehold af artikel 7 kan medlemsstaterne i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt fra de i nærværende direktiv fastsatte bestemmelser, hvis anvendelsen af disse bestemmelser vil skade formålet med projektet, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.

⁽²⁾ Udtrykket »civilt beredskab« blev indført ved direktiv 2014/52/EU baseret på erfaringerne fra gennemførelsen. Erfaringerne har vist, at overholdelse af bestemmelserne i direktiv 2011/92/EU kan have en negativ indvirkning på miljøet, bl.a. i forbindelse med projekter, som alene vedrører civile beredskabsformål. I direktivet defineres »civilt beredskab« ikke. Eksempler på hændelser, der kan udløse en civil nødsituation, gives i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »Overview of Natural and Man-made Disasters Risks the European Union may face«. De omfatter oversvømmelser, jordskælv og industriulykker, https://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/swd_2017_176_overview_of_risks_2.pdf.

⁽³⁾ Artikel 3, stk. 8, i direktivet om strategisk miljøvurdering omhandler en undtagelse for planer og programmer, som alene tjener et nationalt forsvarsformål og et civilt beredskabsformål. Mens baggrundene for direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet og direktivet om strategisk miljøvurdering er forskellige, er der en forbindelse mellem dem, idet sidstnævnte finder anvendelse på planer og programmer inden for de centrale sektorer, som fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er omhandlet i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet.

⁽⁴⁾ EU-Domstolens domme http://ec.europa.eu/environment/eia/pdf/EIA_rulings_web.pdf, s. 26.

Medlemsstaterne skal i så fald:

- a) undersøge, om der bør foretages en anden form for vurdering
- b) stille oplysninger, der er fremkommet i henhold til andre former for vurdering som nævnt under litra a), oplysninger vedrørende afgørelsen om at indrømme undtagelsen samt grundene til, at den er blevet indrømmet, til rådighed for den berørte offentlighed
- c) forud for tilladelsen underrette Kommissionen om begrundelsen for den indrømmede undtagelse samt give den de oplysninger, som de i givet fald stiller til rådighed for deres egne statsborgere.

Kommissionen fremsender straks de modtagne dokumenter til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette stykke.

**Den understregede tekst viser de ændringer, der blev indført med direktiv 2014/52/EU*

Direktivets bestemmelser

- 3.1. Artikel 2, stk. 4, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet (tidligere artikel 2, stk. 3, i direktiv 85/337/EF) omhandler medlemsstaternes mulighed for at fritage et konkret projekt fra direktivets krav i »undtagelsestilfælde« og muligheden for i sådanne tilfælde at anvende en alternativ form for vurdering. En sådan undtagelse finder derfor anvendelse fra sag til sag, og der kan f.eks. ikke indrømmes en undtagelse for en hel kategori af projekter. Den fastsætter også de proceduremæssige skridt, der skal tages, når undtagelsen gøres gældende. Den kræver også, at Kommissionen hvert år underretter Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bestemmelsen. Artikel 2, stk. 3, litra c), blev i nogen grad ændret ved direktiv 97/11/EF ved at medtage udtrykket »Med forbehold af artikel 7« (grænseoverskridende bestemmelser). Bestemmelsen blev yderligere ændret ved direktiv 2003/35/EF med virkning fra den 25. juni 2005 for at indarbejde Århuskonventionens bestemmelser om offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse. Den vigtigste virkning af denne ændring var fjernelsen af medlemsstaternes skøn med hensyn til, hvorvidt oplysninger om andre former for vurdering skulle gøres tilgængelige for offentligheden. Ved direktiv 2014/52/EU blev der tilføjet to krav vedrørende anvendelsen af artikel 2, stk. 4: Undtagelsen kan anvendes, »hvis anvendelsen af disse bestemmelser [direktivets bestemmelser] vil skade formålet med projektet« og »forudsat at målene med dette direktiv opfyldes«.

Gennemførelse

- 3.2. Ved artikel 2, stk. 4, gives medlemsstaterne mulighed for at gennemføre bestemmelsen i national ret. Hvis denne mulighed benyttes, skal gennemførelseslovgivningens ordlyd følge direktivets ordlyd så tæt som muligt af hensyn til retssikkerheden for at undgå en fravigelse af direktivets betingelser.

Betydningen af undtagelsestilfælde

- 3.3. I de foregående versioner af direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet defineres »undtagelsestilfælde« ikke i artikel 2, stk. 4, og der gives ikke eksempler på den type tilfælde, der kan være omfattet af dets anvendelsesområde.
- 3.4. EU-Domstolen har fastslået, at »at ordlyden af en fællesskabsretlig bestemmelse, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med hensyn til fastlæggelsen af dens betydning og rækkevidde [...] normalt i hele Fællesskabet skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende ordning« (se Domstolens dom af 7.1.2004, Wells, C-201/02, ECLI:EU:C:2004:12, præmis 37).
- 3.5. Udtrykket »undtagelsestilfælde« fortolkes snævert af Domstolen, som har fulgt dette princip i forbindelse med undtagelserne i artikel 1, stk. 4 (nationale forsvarsformål), og artikel 1, stk. 5 (projekter vedtaget ved en særlig national lov), i direktiv 85/337/EF. I Linster-sagen (Domstolens Dom af 19.9.2000, Linster, C-287/98, ECLI:EU:

C:2000:468, præmis 49) fastslog Domstolen, at »direktivets artikel 1, stk. 5, dels må fortolkes under hensyn til direktivets formål, dels må fortolkes indskrænkende, da den begrænser direktivets anvendelsesområde«. Det fremgår klart af ordlyden af direktiv 2014/52/EU, at undtagelsen i henhold til artikel 2, stk. 4, ikke er berettiget alene med den begrundelse, at der er tale om et undtagelsestilfælde. Det ville være urimeligt at anvende undtagelsen i et tilfælde, hvor de faktorer, der gør det til et undtagelsestilfælde, ikke er til hinder for den fulde overholdelse af direktivet. Undtagelsen skal med andre ord være forbundet med den manglende mulighed for at opfylde alle direktivets krav uden at kompromittere projektets formål.

- 3.6. EU-Domstolen har i sin nylige dom i Doel-sagen (Domstolens dom af 29.7.2019, Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, ECLI:EU:C:2019:622, præmis 97 og 101) slået fast, at behovet for at sikre forsyningssikkerheden for elektricitet kan betragtes som et »undtagelsestilfælde«. Ifølge Domstolen er det fastsat i artikel 2, stk. 4, at medlemsstaterne skal dokumentere, at risikoen for denne forsyningssikkerhed er »rimeligt sandsynlig«⁽³⁾, og at det påtænkte projekt er tilstrækkeligt hastende til at begrunde, at vurderingen ikke skal foretages. Kommissionen kan derudover i kraft af sine erfaringer med meddelelser om undtagelser i henhold til artikel 2, stk. 4, give eksempler på situationer, der kan betegnes som »undtagelsestilfælde«. I perioden 2014-2017 modtog Kommissionen flere meddelelser, der var omfattet af kategorien undtagelsestilfælde. Selv om de næsten alle vedrørte civile beredskabsformål, som i henhold til artikel 2, stk. 4, i direktiv 2014/52/EU ikke kræver en meddelelsesprocedure, var nogle af dem undtagelsestilfælde af andre grunde end civile beredskabsformål.
- 3.7. Undtagelsen i henhold til artikel 2, stk. 4, vedrørende »undtagelsestilfælde« blev i perioden 2014-2017 anvendt i tre tilfælde. I et af disse tilfælde var der behov for at sikre en gasforsyning, og i et andet tilfælde skulle projektet imødekomme en strategisk interesse i vedvarende energi, mens projektet i det tredje tilfælde skulle indfri de offentlige myndigheders politiske tilsagn på højt niveau med henblik på at skabe tillid mellem lokalsamfund i forbindelse med bredere forsoningsforhandlinger. I alle disse tilfælde betød projektets nødvendighed og hastende karakter, at det ville være i strid med offentlighedens interesser ikke at fortsætte med projekterne og en trussel mod den politiske, administrative eller økonomiske stabilitet og sikkerhed. Hvis en sådan situation opstår, er der mulighed — om end begrænset — for at anvende denne undtagelse, hvis alle betingelser er opfyldt.
- 3.8. Som anført ovenfor skal omstændighederne omkring et undtagelsestilfælde være af en sådan karakter, at det er umuligt eller uigennemførligt at overholde alle direktivets krav og kontraproduktivt med hensyn til projektets formål. F.eks. hvis et projekt skal godkendes og gennemføres så hurtigt, at der ikke er tid til at udarbejde alle de miljøoplysninger, der kræves i henhold til artikel 5, stk. 1, eller til at gennemføre en offentlig høring inden beslutningen om at gennemføre projektet. I henhold til direktivets artikel 2, stk. 4, kan der ikke fritages for bestemmelserne i artikel 7 om grænseoverskridende høringer, heller ikke i undtagelsestilfælde⁽⁴⁾.

Begrænsninger vedrørende fortrolighed

- 3.9. Der kan være situationer, hvor fremlæggelsen af miljøoplysninger ikke er i offentlighedens interesse eller endda kan skade de interesser, som direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet har til formål at beskytte. Det kan f.eks. en situation, hvor behovet for at beskytte en naturtype kræver, at dens beliggenhed holdes hemmelig. Artikel 10 er relevant i sådanne tilfælde. Den bestemmer, at direktivets bestemmelser ikke berører de kompetente myndigheders pligt til at overholde begrænsninger, som er indført i medfør af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser samt gældende sædvane eller praksis vedrørende industrielle hemmeligheder og forretningshemmeligheder, herunder intellektuel ejendomsret og hensynet til almenvellet. Dette har forbindelse til foranstaltninger, som f.eks. gennemfører direktiv 2003/4/EF⁽⁵⁾ om offentlig adgang til miljøoplysninger. I henhold til nævnte direktivs artikel 4 kan medlemsstaterne afslå en anmodning om miljøoplysninger, hvis offentliggørelse kan have en ugunstig indvirkning på bl.a. »beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører, som f.eks. sjældne arters levesteder«. Det understreges videre, at de offentlige interesser, der varetages ved udlevering, i hvert enkelt tilfælde skal afvejes over for de interesser, der varetages ved at afslå udlevering. For så vidt som miljøoplysninger kan tilbageholdes i medfør af den kombinerede virkning af artikel 10 i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet og artikel 4 i direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger, er der ikke behov for at gøre undtagelsen i artikel 2, stk. 4, gældende.

⁽³⁾ Se dom i sag C-411/17, præmis 101.

⁽⁴⁾ Se Domstolens dom af 29.7.2019, Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, ECLI:EU:C:2019:622, præmis 101.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1558533359746&uri=CELEX%3A32003L0004>.

Opfyldelse af målene med direktivet

- 3.10. Som allerede fremhævet i punkt 1.4 og 3.1 er én af betingelserne for anvendelsen af undtagelsen i artikel 2, stk. 4, at medlemsstaterne sikrer, at målene med direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet opfyldes. Medlemsstaterne er derfor tildelt visse skønsmålinger til at fritage konkrete projekter fra bestemmelserne i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet. Denne fleksibilitet må ikke undergrave det grundlæggende mål, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet.
- 3.11. Det grundlæggende mål med direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet er at sikre, at projekter, der sandsynligvis får væsentlige indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse, jf. artikel 2, stk. 1. Dette omfatter en procedure med minimumskrav, som skal opfyldes for at nå dette mål. Disse krav omfatter udarbejdelse af en miljørapport, fremlæggelse af oplysninger, gennemførelse af høringer, hensyntagen til resultaterne af miljøvurderingen, formidling af oplysninger om den afgørelse, der træffes efter vurderingen, og sikring af adgang til klage og domstolsprøvelse. Eftersom der findes undtagelsestilfælde, hvor ovenstående minimumskrav ikke kan opfyldes i henhold til artikel 2, stk. 4, skal medlemsstaterne opfylde betingelserne i artikel 2, stk. 4, litra a)-c), vedrørende anvendelse af en anden form for vurdering. De skal også orientere offentligheden og Kommissionen for at sikre, at det grundlæggende mål i henhold til artikel 2, stk. 1, overholdes. Som Domstolen har fastslået i Doel-sagen (C-411/17, præmis 99) udgør disse forpligtelser ikke rene formalia, men er forpligtelser med henblik på så vidt muligt at sikre overholdelsen af de mål, der søges virkeliggjort ved VVM-direktivet.

Overvejelse af andre former for vurdering og inddragelse af offentligheden

- 3.12. En medlemsstat, der påberåber sig fritagelsen i henhold til artikel 2, stk. 4, skal overveje, om det er muligt at foretage en anden form for vurdering. Som forklaret ovenfor skal der tages hensyn til målene med direktivet, når det overvejes, om en anden form for vurdering er hensigtsmæssig. Hvis en anden form for vurdering kan foretages og anses for hensigtsmæssig, skal de indhentede oplysninger stilles til rådighed for den berørte offentlighed, og den berørte offentlighed skal informeres om afgørelsen om at indrømme undtagelsen samt grundene til, at den er blevet indrømmet. I medfør af ligheden med artikel 6, stk. 3, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet bør medlemsstaterne overveje at stille alle miljøoplysninger, der er indhentet ved brug af andre former for vurdering, til rådighed på samme måde. Anvendelsen af denne bestemmelse berører imidlertid ikke forpligtelserne vedrørende vurdering i henhold til andre direktiver (f.eks. artikel 6, stk. 3 og 4, i habitatdirektivet ⁽⁸⁾ og artikel 4, stk. 7, i vandrammedirektivet ⁽⁹⁾).
- 3.13. Vurderinger kan antage mange forskellige former. Hvis et projekt f.eks. består af flere faser, kan det være hensigtsmæssigt at foretage en delvis miljøkonsekvensvurdering, der kun omfatter nogle af faserne. Mens projektets hastende karakter f.eks. kan hindre opfyldelsen af kravene om miljøkonsekvensvurdering i projektets første fase, kan det være muligt i de efterfølgende faser. Det ville være en forholdsmæssig reaktion på det pågældende undtagelsestilfælde, idet det ville sikre, at direktivets krav blev opfyldt i videst muligt omfang.
- 3.14. En delvis miljøkonsekvensvurdering kan være hensigtsmæssig, hvis f.eks. ikke alle elementer i bilag IV til direktivet kan medtages i VVM-rapporten som følge af de særlige omstændigheder. En sådan situation kan opstå, hvis kun nogle af de data, der er nødvendige for at identificere og vurdere projektets forventede virkninger på miljøet kan fremlægges ved begyndelsen (f.eks. hvis undersøgelser til kortlægning af den mulige forekomst af beskyttede arter skal løbe over en periode på mindst ét år, men arbejdet skal indledes inden for en kortere periode på grund af projektets dokumenterede hastende karakter). Et andet eksempel kan være en situation, hvor der er opstået et akut og uventet behov for at bortskafe farligt affald, og det bedst egnede deponeringsanlæg hurtigt skal udpeges blandt et stort antal potentielle anlæg, men der ikke er tilstrækkelig tid til at foretage en udførlig vurdering af hvert anlæg. Mens miljøkonsekvensvurderingen skal foretages i videst muligt omfang, kan en vurdering af de mest presserende miljøforhold (f.eks. virkningerne på grundvandet) være hensigtsmæssig i et sådant tilfælde.

⁽⁸⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽⁹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

Forpligtelse til at underrette Kommissionen

- 3.15. I henhold til artikel 2, stk. 4, litra c), skal en medlemsstat, der indrømmer en sådan undtagelse, underrette Kommissionen forud for tilladelsen til projektet. Begrundelsen for den indrømmede undtagelse og de oplysninger, der stilles til rådighed for offentligheden, skal meddeles Kommissionen.
- 3.16. Eftersom undtagelsen ofte påberåbes i situationer, der kræver en omgående indsats, bør medlemsstaterne udarbejde interne procedurer, eventuelt med standardformularer, for at sikre, at denne underretningspligt ikke tilsidesættes. I begrundelsen for undtagelsen angives det ikke kun, hvorfor situationen er et undtagelsestilfælde eller er akut, men også, hvorfor kravene i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet ikke kan opfyldes. Da disse oplysninger skal sendes til Kommissionen, inden der gives tilladelse til projektet, skal medlemsstaterne handle hurtigt. Ud over en formel skrivelse til Kommissionen bør der også sendes en elektronisk meddelelse.
- 3.17. Medlemsstaterne bør angive den type projekt, der er fritaget, ved at henvise til det relevante bilag til direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet.
- 3.18. I henhold til artikel 2, stk. 4, litra c), skal Kommissionen fremsende de dokumenter, den har modtaget, til de øvrige medlemsstater. Det kræves ikke specifikt, at andre medlemsstater skal indgive bemærkninger til dem. I praksis underretter Kommissionen gruppen af nationale eksperter i miljøkonsekvensvurdering/strategisk miljøvurdering pr. e-mail og underretter medlemsstaternes faste repræsentationer ved EU.

4. Retsakter — artikel 2, stk. 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet

Artikel 2, stk. 5, i direktiv 2011/92/EU som ændret ved direktiv 2014/52/EU

Med forbehold af artikel 7 kan medlemsstaterne i tilfælde, hvor et projekt vedtages ved en særlig national lov, fritage dette projekt fra de i dette direktiv fastlagte bestemmelser om offentlig høring, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.

Fra den 16. maj 2017 underretter medlemsstaterne hvert andet år Kommissionen om alle anvendelser af denne fritagelse.

**Ny artikel indført ved direktiv 2014/52/EU.*

- 4.1. I henhold til denne artikel kan medlemsstaterne fritage projekter fra bestemmelserne om offentlig høring i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet, hvis de er vedtaget ved en særlig national lov, og såfremt den nationale lovgivningsprocedure opfylder målene med direktivet. Begrundelsen for denne fritagelse er, at målene med hensyn til offentlig høring nås gennem lovgivningsprocessen (se betragtning 24 til direktiv 2014/52/EU). Denne fritagelse finder anvendelse med forbehold af medlemsstaternes forpligtelse til at gennemføre en grænseoverskridende høring i overensstemmelse med artikel 7, når det er relevant. Medlemsstater, der anvender artikel 2, stk. 5, skal underrette Kommissionen om alle anvendelser af denne fritagelse hvert andet år fra den 16. maj 2017.
- 4.2. Bestemmelsen om fritagelse af projekter, der er vedtaget ved national lov, var tidligere omhandlet i henholdsvis artikel 1, stk. 4, i direktiv 2011/92/EU og artikel 1, stk. 5, i direktiv 85/337/EF. Forpligtelsen var af generel karakter og tillod, at sådanne projekter blev helt udelukket fra direktivets anvendelsesområde. I henhold til direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet som ændret ved direktiv 2014/52/EU er omfanget af denne udelukkelse ændret, så den nu kun vedrører proceduren for offentlig høring. Følgelig skal alle krav vedrørende oplysninger til offentligheden og høring af miljømyndigheder eller regionale/lokale myndigheder (se direktivets artikel 6, stk. 1) opfyldes.

Fastlæggelse af projekter vedtaget ved en særlig national lov

- 4.3. For at anvende fritagelsen i henhold til artikel 2, stk. 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet korrekt skal kravene vedrørende fastlæggelse af en særlig national lov og nationale procedurer, der fører til dens vedtagelse, overholdes, som det fremgår af EU-Domstolens praksis på dette område ⁽¹⁰⁾.
- 4.4. Med hensyn til den præcision, der kræves i retsakten, skal det fremgå, at det er en særlig lov om vedtagelse af projektets enkeltheder gennem lovgivningsprocessen. Den pågældende lovs ordlyd skal vise, at målene med direktivet vedrørende offentlig høring er blevet nået i forbindelse med det omhandlede projekt.
- 4.5. Det skal bemærkes, at eksistensen af en administrativ procedure i sig selv ikke betyder, at projektet anses for et projekt, der vedtages i enkeltheder ved en national særlig lov, i henhold til artikel 2, stk. 5. En foranstaltning bør vedtages af et lovgivende organ, f.eks. et nationalt eller regionalt parlament, efter offentlige parlamentsforhandlinger. Samtidig skal dens vedtagelse opfylde følgende to betingelser:
- 1) Ifølge den første betingelse skal projektets enkeltheder vedtages ved en særlig lov. Det bør påpeges, at udtrykkene »projekt« og »tilladelse« er defineret i artikel 1, stk. 2, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet. En lov om vedtagelse af et projekt skal, hvis den skal være omfattet af artikel 2, stk. 5, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet, derfor være konkret og have de samme kendetegn som en sådan tilladelse. Den skal navnlig indrømme bygherren ret til at gennemføre projektet uden krav om vedtagelse af andre foranstaltninger, inden bygherren kan fortsætte med projektet.
 - 2) Ifølge den anden betingelse skal målene med direktivet ⁽¹¹⁾, herunder vedrørende fremlæggelse af oplysninger, nås gennem lovgivningsprocessen. Følgelig skal den nationale lovgiver have tilstrækkelige oplysninger til rådighed på det tidspunkt, hvor projektet vedtages, og disse oplysninger skal svare til de oplysninger, der ville være blevet forelagt den kompetente myndighed i en almindelig procedure for indrømmelse af tilladelse til et projekt, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet og bilag IV til dette direktiv.
- 4.6. En retsakt, der blot ratificerer en allerede eksisterende forvaltningslov ved kun at henvise til tvingende almene hensyn, og som ikke underkastes en egentlig lovgivningsproces eller opfylder de to betingelser anført ovenfor, kan ikke anses for en særlig lov i forbindelse med bestemmelsen i artikel 2, stk. 5.

Domstolskontrol af projektet vedtaget ved en national lov

- 4.7. Et andet vigtigt aspekt i forbindelse med anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 2, stk. 5, er kravet om at sikre, at den materielle og processuelle lovlighed af en sådan retsakt kan prøves ved en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ efter de nationale forvaltningsretlige regler i overensstemmelse med artikel 11 i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet.

⁽¹⁰⁾ I 2017 udsendte Kommissionens tjenestegrene et dokument med et sammendrag af EU-Domstolens praksis, som bl.a. indeholder et afsnit vedrørende begrebet projekter vedtaget ved en særlig national lov i forhold til henholdsvis direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet 2011/92/EU og direktiv 85/337/EF, da denne bestemmelse har været genstand for flere EU-domme. Dommene vedrører bestemmelserne inden 2014/52/EU-ændringen af direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet, men de generelle principper finder imidlertid stadig anvendelse. For afsnittet om retsakter, se s. 33-35. http://ec.europa.eu/environment/eia/pdf/EIA_rulings_web.pdf. Dertil kommer, at Domstolen for nyligt har bekræftet sin retspraksis i Doel-sagen (C-411/17, præmis 104-111).

⁽¹¹⁾ Det grundlæggende formål er i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet at sikre, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkning på miljøet, inden der gives tilladelse.

- 4.8. Såfremt en sådan retsakt ikke kan prøves som angivet ovenfor, tilkommer det enhver national ret, som behandler en sag inden for rammerne af sin kompetence, at udøve en sådan kontrol og i givet fald drage de nødvendige konsekvenser heraf og undlade at anvende denne retsakt ⁽¹²⁾.

5. Resumé af de vigtigste punkter

- Undtagelser til generelle regler skal fortolkes og anvendes indskrænkende.
- Forsvarsformål eller civile beredskabsformål i artikel 1, stk. 3, skal være det omhandlede projekts eneste formål for at anvende den generelle fritagelse fra direktivets anvendelsesområde.
- Undtagelsen vedrørende »et civilt beredskabsformål« kan med sandsynlighed ikke begrundes, hvis projektet har til formål at imødegå en situation, der kunne både forudses og forebygges.
- I artikel 2, stk. 4, skal udtrykket »undtagelsestilfælde« fortolkes indskrænkende. For at projektet kan blive betragtet som et »undtagelsestilfælde«, skal medlemsstaten kunne dokumentere, at den risiko, der er forbundet hermed (f.eks. risikoen for elforsyningssikkerheden) er »rimeligt sandsynlig«, og at det påtænkte projekt er tilstrækkeligt hastende.
- Et vigtigt kriterium for anvendelsen af artikel 2, stk. 4, er, at direktivet ikke kan overholdes til fulde, og ikke kun, at der er tale om et undtagelsestilfælde.
- Når det overvejes at anvende artikel 2, stk. 4, bør det overvejes at anvende en delvis vurdering eller en anden form for vurdering, såfremt målene med direktivet opfyldes.
- Medlemsstaterne skal handle hurtigt (inden tilladelse indrømmes) og meddele Kommissionen begrundelsen for fritagelsen.
- Fritagelsen i henhold til artikel 2, stk. 5, vedrører kun kravene om offentlig høring.
- Når en fritagelse gøres gældende, skal medlemsstaterne fortsat sikre, at andre forpligtelser omhandlet i direktivet (f.eks. grænseoverskridende høring, bestemmelser vedrørende domstolsprøvelse) og krav i andre direktiver opfyldes.

⁽¹²⁾ Domstolens Dom af 18.10.2011, Boxus m.fl., C-128/09, ECLI:EU:C:2011:667, præmis 52-55 og 57, og Domstolens dom af 16.2.2012, Solvay m.fl., C-182/10, ECLI:EU:C:2012:82, præmis 52.

Udtalelse fra Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgivet på sit møde den 5. juli 2019 om et foreløbigt udkast til afgørelse i sag AT.40432 — Karaktermerchandise

Referent: Slovenien

(EØS-relevant tekst)

(2019/C 386/06)

1. Det rådgivende udvalg (7 medlemsstater) er enig i Kommissionens vurdering af, at den adfærd, som er beskrevet i udkastet til afgørelse, udgør en samlet og vedvarende overtrædelse af artikel 101 i TEUF og EØS-aftalens artikel 53.
2. Det rådgivende udvalg (7 medlemsstater) er enig med Kommissionen i dens vurdering i udkastet til afgørelse med hensyn til overtrædelsens varighed.
3. Det rådgivende udvalg (7 medlemsstater) er enig med Kommissionen i, at adressaterne for udkastet til afgørelse bør pålægges en bøde.
4. Det rådgivende udvalg (7 medlemsstater) er enig med Kommissionen i bødens endelige beløb, herunder dets nedsættelse på grundlag af punkt 37 i retningslinjerne fra 2006 for beregning af bøder, der pålægges i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003.
5. Det rådgivende udvalg (7 medlemsstater) henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Høringskonsulentens endelige rapport ⁽¹⁾**Sag AT.40432 — Karaktermerchandise****(EØS-relevant tekst)**

(2019/C 386/07)

- (1) I udkastet til afgørelse til Sanrio Company, Ltd., Sanrio GmbH og Mister Men Limited (herefter samlet benævnt »adressaterne«) konstateres, at koncernen, der består af adressaterne »Sanrio«, overtrådte artikel 101 i TEUF og EØS-aftalens artikel 53 ved at gennemføre og håndhæve en række aftaler og/eller samordnede praksisser, der havde til formål at begrænse grænseoverskridende salg af merchandise på licens, både offline og online.
- (2) Kommissionen indledte ved sin afgørelse af 14. juni 2017 en procedure i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽²⁾ mod Sanrio Company, Ltd. samt alle juridiske enheder under koncernens direkte eller indirekte kontrol, herunder mod Sanrio GmbH. Den 29. maj 2019 vedtog Kommissionen yderligere en afgørelse om at indlede en procedure i henhold til nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, mod Mister Men Limited.
- (3) Den [...] indgav adressaterne et formelt tilbud om samarbejde (»forligsindlægget«). Forligsindlægget indeholdt:
- en klar og utvetydig anerkendelse fra modtagernes side af deres solidariske hæftelse for den overtrædelse, der fremgår af forligsindlægget, herunder sagens kendsgerninger, forbehold, adressaternes rolle i overtrædelsen samt varigheden af deres deltagelse i overtrædelsen
 - en angivelse af den maksimale bøde, som adressaterne ville acceptere inden for rammerne af en samarbejdsprocedure
 - bekræftelse af, at adressaterne var blevet fyldestgørende underrettet om de klagepunkter, Kommissionen påtænkte at rette mod dem, og at de havde haft tilstrækkelig lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger over for Kommissionen
 - bekræftelse af, at adressaterne havde haft tilstrækkelig lejlighed til at tilgå de beviser, der lå til grund for de potentielle klagepunkter, samt alle andre dokumenter i Kommissionens sagsakter, samt at de ikke forventede at anmode om yderligere aktindsigt eller om at blive hørt igen under en mundtlig høring, med mindre Kommissionens klagepunktsmeddelelse og afgørelse ikke afspejlede forligsindlægget samt
 - adressaternes accept af at modtage klagepunktsmeddelelsen og den endelige afgørelse i henhold til artikel 7 og 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽³⁾ på engelsk.
- (4) Den 29. maj 2019 vedtog Kommissionen klagepunktsmeddelelsen, som alle tre adressater besvarede ved at bekræfte, at klagepunktsmeddelelsen afspejlede indholdet af forligsindlægget, og gentage deres tilsagn om at deltage i samarbejdsproceduren på de i forligsindlægget anførte betingelser og erklære, at de ikke ønskede at blive hørt på ny af Kommissionen.
- (5) De konstaterede overtrædelser og bødeforlæggene i udkastet til afgørelse svarer til, hvad der er anerkendt og foreslået i forligsindlægget. Bødebeløbet nedsættes med 40 % med den begrundelse, at Sanrio har samarbejdet effektivt og rettidigt med Kommissionen ved at: i) vejlede Sanrios europæiske medarbejdere om praksisser, der er i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler, og ændre sin aftalemodel ved at ophæve de konkurrencebegrænsende bestemmelser, inden den formelle procedure indledtes ii) sende oplysningsbreve til alle licenstagere, hvis licensaftaler endnu ikke var blevet ændret, om anvendelse af den reviderede model og iii) fremlægge yderligere beviser for en længere varighed af overtrædelsen og anerkende, at der er tale om en samlet og vedvarende overtrædelse for hele perioden.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 16 og 17 i afgørelse 2011/695/EU vedtaget af formanden for Europa-Kommissionen af 13. oktober 2011 om høringskonsulentens funktion og kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager (EUT L 275 af 20.10.2011, s. 29) (»Afgørelse 2011/695/EU«).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18), senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) 2015/1348 af 3. august 2015 (EUT L 208 af 5.8.2015, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

-
- (6) I henhold til artikel 16 i afgørelse 2011/695/EU har jeg undersøgt, om udkastet til afgørelse kun omhandler klagepunkter, som Sanrio har fået lejlighed til at udtale sig om. Jeg konkluderer, at det er tilfældet.
- (7) Jeg finder overordnet, at alle proceduremæssige rettigheder er blevet overholdt i denne sag.

Bruxelles, den 8. juli 2019.

Wouter WILS

Resumé af Kommissionens afgørelse**af 9. juli 2019****om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde****(Sag AT.40432 — Karaktermerchandise)***(meddelt under nummer C(2019) 5087 final)***(Kun den engelske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)****(2019/C 386/08)**

Den 9. juli 2019 vedtog Kommissionen en afgørelse om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. I overensstemmelse med artikel 30 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ offentliggør Kommissionen hermed parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder de pålagte sanktioner. Der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres.

1. INDLEDNING

- (1) Afgørelsen er rettet til Sanrio Company, Ltd. samt til koncernens europæiske datterselskaber Sanrio GmbH og Mister Men Limited (herefter benævnt »Sanrio«) og vedrører overtrædelse af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«) og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (»EØS-aftalen«).
- (2) Sanrio — hvis karakterer omfatter Hello Kitty — designer, licenserer, producerer og sælger produkter med den japanske kunst- og kulturstilart »kawaii« som omdrejningspunkt. Siden den 5. december 2011 er Sanrio også licensgiver for karaktererne i Mister Men. I perioden 1. januar 2008 til 21. december 2018 deltog Sanrio i en samlet og vedvarende overtrædelse, der indebar gennemførelse og håndhævelse inden for EØS af flere former for praksis til begrænsning af aktivt, passivt og grænseoverskridende salg af merchandise på licens.

2. SAGSBESKRIVELSE**2.1. Omhandlede produkter**

- (3) Afgørelsen omhandler Sanrios aktiviteter som licensgiver for sine egne karakterer. Sanrio meddeler licens på brug af sine karakterer til andre virksomheder, der fremstiller og forhandler forskellige merchandiseprodukter, herunder de licenserede karakterer. Afgørelsen omhandler varer af forskellig art, f.eks. kontorartikler, skoleartikler, gaveartikler og tilbehør, som primært, men ikke udelukkende, sælges til børn.
- (4) Sanrio licenserer typisk sine egne karakterer enten direkte eller gennem en agent. Uanset hvilken metode, der anvendes til meddelelse af licenser, omfatter aftaler med licenstagere også typisk bestemmelser om distribution af de produkter, hvorpå de licenserede intellektuelle ejendomsrettigheder finder anvendelse. Følgende elementer finder desuden konsekvent anvendelse i Sanrios markedsføringsaftaler:
 - a) Territorialt anvendelsesområde: Sanrio meddeler generelt alle licenser i EØS til et eller flere specifikke lande på et ikke-eksklusivt grundlag.
 - b) Licenstagernes betaling af finansiel kompensation: Ifølge Sanrios licensaftaler skal licenshaverne betale Sanrio et vist beløb til gengæld for meddelelsen af licens på de intellektuelle rettigheder.
- (5) Disse licensaftaler samt i bredere forstand de relationer, der opbygges på grundlag af aftalerne, er genstand for denne afgørelse.

⁽¹⁾ EUT L 1 af 4.1.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 411/2004 (EUT L 68 af 6.3.2004, s. 1).

2.2. Sagsforløb

- (6) I september 2016 gennemførte Kommissionen uanmeldte inspektioner hos Sanrio GmbH i Milano i Italien.
- (7) Kommissionen indledte ved sin afgørelse af 14. juni 2017 en procedure i henhold til artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 mod Sanrio Company, Ltd. samt alle juridiske enheder under koncernens direkte eller indirekte kontrol, herunder Sanrio GmbH. Formålet med at indlede proceduren var at undersøge, om Sanrio havde indgået aftaler og/eller indført praksisser, der forhindrede eller begrænsede salg af merchandise på licens i EØS. Kommissionen traf den 29. maj 2019 en ny afgørelse om at indlede proceduren i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i nævnte forordning mod Mister Men Limited.
- (8) Sanrio fremsatte herefter en formel anmodning om samarbejde med henblik på vedtagelse af en afgørelse efter artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (»forligsindlægget«).
- (9) Den 29. maj 2019 vedtog Kommissionen en klagepunktsmeddelelse rettet til Sanrio. Sanrio fremsatte den 11. juni 2019 sit svar på klagepunktsmeddelelsen.
- (10) Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål afgav den 5. juli 2019 en positiv udtalelse.
- (11) Høringskonsulenten afgav sin endelige rapport om sagen den 8. juli 2019.
- (12) Kommissionen vedtog denne afgørelse den 9. juli 2019.

2.3. Overtrædelsen i hovedtræk

- (13) Sanrios merchandiseforretning indeholdt en række eksempler på praksisser, der begrænsede aktivt og passivt grænseoverskridende salg af merchandise på licens. Disse praksisser omhandlede både online- og offlinesalg af merchandiseprodukter på licens i hele EØS. Afgørelsen omhandler følgende primære typer af begrænsende praksis:
 - a) Direkte tiltag, der begrænser licenstagernes salg uden for det tildelte område, f.eks. i) forbud mod passivt salg uden for det tildelte område; ii) forbud mod aktivt salg uden for det tildelte område; iii) forbud mod onlinesalg uden for det tildelte område; iv) forpligtelser til at videregive ordrer vedrørende salg uden for det tildelte område til Sanrio; v) anvendelse af sproglige krav for at begrænse salget uden for det tildelte område.
 - b) Indirekte tiltag, der begrænser licenstagernes salg uden for området: Der er løbende gennemført en række tiltag som en indirekte metode til at fremme overholdelsen af begrænsninger for salg uden for det tildelte område. Disse tiltag omfattede revision og ikke-forlængelse af kontrakter.
- (14) Gennem de anførte former for praksis har Sanrio begrænset licenstagernes mulighed for at sælge merchandise på licens på tværs af landegrænser. Denne samlede og vedvarende overtrædelse har bidraget til at genetablere en opdeling i nationale markeder og kan også have ført til et mindre udvalg for forbrugerne og højere priser som en direkte konsekvens af den begrænsede konkurrence. Denne adfærd udgør i sagens natur en begrænsning af konkurrencen, jf. artikel 101, stk. 1, i traktaten og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.
- (15) I afgørelsen konstateres det ligeledes, at adfærd ikke opfylder betingelserne for undtagelse i medfør af artikel 101, stk. 3, i traktaten og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.

2.4. Adressater og overtrædelsens varighed

- (16) Afgørelsen er rettet til Sanrio Company, Ltd., der er det endelige moderselskab i Sanriokoncernen, samt til visse af dets datterselskaber, der er involveret i koncernens merchandiseforretning, nemlig Sanrio GmbH og Mister Men Limited.

- (17) Den samlede og vedvarende overtrædelses varighed er perioden 1. januar 2008 til 21. december 2018, da Sanrio sendte de sidste skrivelser til sine licenstagere med oplysninger om, at eventuelle begrænsninger i aftalerne vedrører salg uden for det tildelte område ikke finder anvendelse.

2.5. Afhjælpende foranstaltninger og bøder

- (18) I afgørelsen konstateres det, at Sanrio bragte overtrædelsen til ophør den 21. december 2018, og der stilles krav om, at Sanrio afstår fra enhver form for aftale eller samordnet praksis, der kunne have den samme eller en lignende effekt. Kommissionen finder endvidere, at overtrædelsen er begået forsætligt eller i det mindste uagtsomt, og at en bøde skal pålægges.

2.5.1. Bødens grundbeløb

- (19) Med henblik på bødeberegningen anvendes i afgørelsen det samlede royaltybeløb, som Sanrio har opkrævet det seneste hele år, der er omfattet af overtrædelsen (2017). Værdien af salget er baseret på de royalties, som Sanrio har modtaget fra sine licenstagere for salg af merchandise på licens i EØS. Disse royalties (herunder minimumsgarantier) udgør Sanrios indtægter fra koncernens forretningsenhed til forhandling af licenser og betales til Sanrio til gengæld for anvendelse af den licenserede intellektuelle ejendomsret.
- (20) Begrænsninger for salg uden for det tildelte område udgør i sagens natur en begrænsning af konkurrencen, jf. artikel 101, stk. 1, i traktaten. Dog er vertikale begrænsninger generelt mindre konkurrencebegrænsende end horisontale begrænsninger. »Procentsatsen for grovheden« er fastsat til 8 % af Sanrios omsætning.

2.5.2. Skærpende eller formildende omstændigheder

- (21) Der er ingen skærpende eller formildende omstændigheder i denne sag.

2.5.3. Afskrækkende foranstaltninger

- (22) Kommissionen anvender ikke en afskrækkelsesfaktor, fordi Sanrios verdensomspændende omsætning ikke berettiger det.

2.5.4. Anvendelse af omsætningsloftet på 10 %

- (23) Den beregnede bøde overstiger ikke 10 % af Sanrios samlede globale omsætning.

2.5.5. Nedsættelse af bøden som følge af samarbejde

- (24) I afgørelsen indrømmes en bødenedsættelse på 40 % som følge af samarbejde, jf. bøderetningslinjernes punkt 37. Sanrio anerkendte i sit forligsindlæg de faktiske omstændigheder, den retlige kvalifikation heraf og ansvaret for overtrædelsen som beskrevet. Sanrio viste interesse for samarbejde på et tidligt tidspunkt, samarbejdede upåklageligt gennem hele proceduren og fremlagde yderligere beviser, der gjorde det muligt at udvide overtrædelsesperiodens varighed.

3. KONKLUSION

- (25) Sanrio har overtrådt artikel 101, stk. 1, i traktaten og EØS-aftalens artikel 53 gennem deltagelse i en samlet og vedvarende overtrædelse vedrørende merchandise på licens. Overtrædelsen omfattede hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og bestod i gennemførelse og håndhævelse af en række aftaler og typer af praksis, der havde til formål at begrænse grænseoverskridende salg af merchandise på licens, både offline og online.

-
- (26) Den endelige bødestørrelse, som Sanrio er blevet pålagt i medfør af artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 fastsættes til 6 222 000 EUR.
- (27) Sanrio Company, Ltd. og Sanrio GmbH hæfter solidarisk for bødens samlede størrelse, mens Mister Men Limited kun hæfter solidarisk for 3 993 000 EUR, der forholdsmæssigt afspejler den del af den relevante periode, der begyndte den 5. december 2011, hvor Sanrio Company, Ltd. erhvervede Mister Men Limited.
-

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag M.9567 — PGGM/Macquarie/Genesee & Wyoming Australia)****Behandles eventuelt efter den forenklede procedure****(EØS-relevant tekst)**

(2019/C 386/09)

1. Den 6. november 2019 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- PGGM Infrastructure Fund (»PGGM«, Nederlandene), der tilhører koncernen PGGM
- Macquarie Corporate Holdings Pty Limited (»MCHPL«, Australien), der tilhører koncernen Macquarie (»Macquarie«, Australien)
- Genesee & Wyoming Australia Holdings LP (»GWA«, Australien).

PGGM og Macquarie erhverver fælles kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele GWA.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- PGGM: global udbyder af pensionstjenester, f.eks. forvaltning af og rådgivning om pensionskasser samt støtte i forbindelse hermed
- MCHPL: holding- og driftsselskab, der er del af Macquarie Group, en global finansiell koncern og udbyder af investeringstjenester på markedet for infrastruktur, fast ejendom, landbrug og energi til institutionelle investorer
- GWA: jernbaneselskab, der er aktivt inden for levering og drift af tjenester på området for jernbanegodstransport i Australien.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9567 — PGGM/Macquarie/Genesee & Wyoming Australia

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.9580 — Permira/Smith & Wiliamson)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2019/C 386/10)

1. Den 8. november 2019 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- Tilney Group Limited (»Tilney«, Det Forenede Kongerige), der i sidste instans kontrolleres af Permira Holdings Limited (»Permira«, Guernsey)
- Smith & Williamson Holdings Limited (»Smith & Williamson«, Det Forenede Kongerige).

Tilney erhverver kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Smith & Williamson.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Permira: en kapitalfond, der leverer tjenesteydelser inden for investeringsforvaltning til en række investeringsfonde. Permira kontrollerer en række porteføljeselskaber, som er aktive inden for mange sektorer i flere forskellige lande.
- Tilney: et uafhængigt formueforvaltningsselskab med kontorer i hele Det Forenede Kongerige. Selskabet er primært aktivt inden for ydelse af finansielle planlægnings-, investeringsforvaltnings- og rådgivningstjenester til private kunder.
- Smith & Williamson: en uafhængig udbyder af finansielle og professionelle tjenester med kontorer i hele Det Forenede Kongerige og Irland. Smith & Williamson tilbyder professionelle, finansielle og investeringsforvaltningsrelaterede tjenester til enkeltpersoner og virksomheder.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9580 — Permira/Smith & Wiliamson

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag M.9611 — Pavilion Energy/Iberdrola Group (European LNG Asset Portfolio))****Behandles eventuelt efter den forenklede procedure****(EØS-relevant tekst)**

(2019/C 386/11)

1. Den 5. november 2019 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- Pavilion Energy Pte. Ltd. (Singapore), der kontrolleres af Temasek Holdings Private Limited (Singapore)
- European LNG Asset Portfolio (Spanien), der tilhører koncernen Iberdrola («Iberdrola», Spanien).

Pavilion Energy erhverver kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over dele af Iberdrola. Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktiver.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Pavilion Energy er en Singapore-baseret integreret global LNG-aktør, der er aktiv inden for LNG-handel, samt oplagring, forarbejdning og søtransport. Virksomheden ejes helt af Temasek, som er et investeringsselskab
- European LNG Asset Portfolio omfatter en række LNG-aktiver, bl.a. en portefølje af langfristede LNG-salgs- og indkøbskontrakter, såvel som forskellige tilknyttede aftaler vedrørende genforgasningskapaciteten i Det Forenede Kongerige og Spanien, rørledningskapacitet ved den spansk-franske grænse samt tidscharter for det nybyggede MEGI LNG-fartøj.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9611 — Pavilion Energy/Iberdrola Group (European LNG Asset Portfolio)

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («fusionsforordningen»).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA